

2006. január 18., szerda

16. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet ...-tól (*) kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt, ...

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

(*) *Három hónappal e rendelet hatálybalépését követően.*

P6_TA(2006)0017

Afganisztán

Az Európai Parlament állásfoglalása Afganisztánról

Az Európai Parlament,

- tekintettel Afganisztánról szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel a 2005. szeptember 18-i választásokat követően Afganisztánban 2005. december 19-én beiktatott új parlamentre,
- tekintettel a 2001. december 5-i bonni megállapodás által elindított folyamat valódi lezárására, a nemzetgyűlés megválasztására,
- tekintettel a tartományi tanácsok megválasztására az ország 34 tartományában,
- tekintettel a 2005. november 16-án, Strasbourghban aláírt „Elkötelezettség egy új EU-afgán partnerség iránt” c. EU és Afganisztán közötti közös nyilatkozatra,
- tekintettel a Londonban 2006. január 31-én megnyitásra kerülő nemzetközi konferenciára, amelynek célja egy olyan Bonn utáni Afganisztán egyezmény létrehozása, amely érinti a nemzetközi közösség támogatását Afganisztán biztonsági, kormányzási és fejlesztési kihívásainak tekintetében,
- tekintettel az eljárási szabályzat 103. cikkének (4) bekezdésére,

A. mivel az új alkotmány 2004. januári elfogadása, a 2004. októberi elnökválasztás és a 2005. szeptemberi parlamenti és helyhatósági választások – amelyeken több millió bejegyzett szavazó vett részt – mind fontos lépést jelentettek az átmenet folyamata során, amelynek célja az volt, hogy nagyobb képviseltemen alapuló és demokratikusabb intézményeket hozzon létre, és ezáltal negyedszázadnyi háborút és elnyomást követően segítse elő Afganisztán békés és fenntartható jövőjét,

2006. január 18., szerda

- B. mivel a biztonság megfelelő szintének biztosítása továbbra is kiemelt fontosságú Afganisztánban, különösen a déli és dél-keleti tartományokban, amelyekben még mindig szükség van a nemzetközi jelenlételre a terrorizmus elleni küzdelem és az ország egész területén a békés körülmények helyreállítása érdekében,
- C. mivel a nemi alapon történő diszkrimináció, amely a tálib uralom alatt példátlan méreteket öltött, továbbra is sürgősen megoldandó kérdés maradt, beleértve az olyan tradíciókat, mint a házi fogságban tartás és a kényszerházasság,
- D. mivel az elterjedt ópium- és heroin-előállítás annak kockázatát hordozza, hogy folyamatos hatást gyakorol az ország politikájára, megnyomorítja a társadalmat és eltorzítja az törekény gazdaságot, valamint hogy a korrupció „narkó-elit” réteg megszilárdulásához vezet,
1. kifejezi együttérzését az afgán néppel, akik a bonni folyamat során, és különösen a két szavazás alatt kifejezte erős akaratát a háború utáni helyzet által okozott problémák leküzdésére, és megmutatta, hogy elkötelezett a béke és a demokrácia kiépítése mellett;
  2. üdvözlöi a nemrégiben lezajlott választások sikerét, amely rendkívüli eredményt jelent, figyelembe véve azok összetettségét és a gyakorlati kihívásokat, amelyekről az Európai Unió választási megfigyelő missziója is beszámolt; sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy nyolc jelöltet meggyilkoltak a választási folyamat ideje alatt, és emellett számos, a választásokon dolgozó, irodai munkát végző és egyéb személyt, és hogy az EU választási megfigyelő missziója számos tartományban szabálytalanságokról és csalásokról számolt be;
  3. üdvözlöi, hogy a jelöltek teljes létszámán belül mintegy 10 % volt a női jelöltek aránya, és hogy a nők számára biztosított mandátumoknak köszönhetően a nők az alsóházi mandátumok (Wolesi Jirga) 27,3 %-át szerezték meg, a tartományi tanácsokban pedig csaknem 30 %-ot értek el; úgy véli, hogy a választási törvényben világossá kell tenni, hogy a nők számára biztosított mandátumok minimális és nem maximális értéket jelentenek;
  4. úgy véli, hogy ezen választások után az afgán hatóságok – nevezetesen az elnöki hivatal, a kormány, a nemzetgyűlés és a tartományi tanácsok – teljes és széles körű legitimitást élveznek, és hogy teljesíteniük kell az afgán nép elvárásait a megfelelő és felelősségteljes kormányzással kapcsolatban, amely az emberek életminőségének javítását célzó, fenntartható reformok, és komoly, a nemek és népcsoportok egyenlőségét támogató intézkedések elfogadásával kezdődik;
  5. úgy véli, hogy Afganisztán e folyamat megvalósításával immáron a teljes régió fontos országává vált a demokratizálódás szempontjából, és ezért felkéri a segítséget nyújtó nemzetközi közösséget, különös tekintettel a londoni konferencia résztvevőire, hogy e tényezőt megfelelően vegyék figyelembe;
  6. hangsúlyozza, – tekintve, hogy az afgán népesség sürgős segítségnyújtásra szorul – hogy fontos az adományozók közötti koordináció fejlesztése, beleértve az időrabló eljárások csökkentését; ezért arra kéri fel az Egyesült Nemzetek Szervezetét, hogy irányítsa ezt a koordinációt, és felkéri a Tanácsot és a Bizottságot, biztosítsa, hogy az EU-tagállamok azonos elvek alapján működjenek együtt az afgánok érdekeinek jobb szolgálata érdekében;
  7. úgy ítéli meg, hogy a jövőbeni Afganisztánnal folytatott partnerségnek nagyobb hangsúlyt kell fektetnie az afgán „tulajdonlásra” és az afgán hatóságok és civil társadalom számára a nagyobb felelősségvállalás biztosítására az országuk fejlődése érdekében hozandó stratégiai döntésekben, mindeközben az EU-nak a támogatásokat szorosabban hozzá kell kapcsolnia a mérhető teljesítményhez és különösen a felelősségteljes kormányzáshoz, az emberi jogok tiszteletben tartásához és a projektek megfelelő pénzügyi kezeléséhez;

2006. január 18., szerda

8. ragaszkodik az uniós finanszírozás jobb láthatóságához, kiváltképp mivel az EU Afganisztán második legnagyobb támogatója, és követeli, hogy az EU társfinanszírozásával működő projekteket kezelő nemzetközi szervezetek tegyék láthatóvá finanszírozásaik forrásait; egyetért azzal, hogy Parlamentnek a parlamenti tisztviselők és képviselők számára biztosított képzési lehetőségek révén közvetlen és kézzelfogható támogatást kell nyújtania;

9. egyetért azzal, hogy szükség van a „Bonn utáni folyamat” meghatározására, és támogatja egy 2006 januárjában az ENSZ szervezésében az adományozók részvételével Londonban megrendezésre kerülő konferencia megtartását annak érdekében, hogy felmérjék milyen politikai és pénzügyi támogatásra van szüksége az afgán kormány által benyújtandó, átmeneti „afganisztáni nemzeti fejlesztési stratégiának”; úgy ítéli meg, hogy e stratégia középpontjában a fenntarthatóság mellett a következő konkrét céloknak kell szerepelniük:

- az emberi jogok tiszteletben tartása különös tekintettel a nők jogaira és a jogállamiságra;
- kormányzás és az intézményrendszer kiépítése különös tekintettel a jól működő hatóságokra, a független igazságszolgáltatásra, amely képes a mélyen gyökerező korrupció ellen felvenni a harcot, és a jól képzett rendőrségre, mivel Afganisztán jelenlegi stabilitását inkább belső semmint külső erők fenntartják;
- a hatalmi ágak egyensúlyának létrehozása az egyes intézmények szerepének és hatáskörének meghatározásával és a politikai pluralizmus előmozdításával;

10. megerősíti annak szükségességét, hogy Afganisztánt a regionális kereteken belül kezeljék; felhívja ezért a Tanácsot és a Bizottságot, hogy dolgozzon ki a régióban megvalósítandó stabilitásra és demokráciára irányuló politikát;

11. üdvözli e tekintetben, hogy Afganisztán nemrégiben csatlakozott a Dél-Ázsiai Regionális Együttműködési Szövetséghez (SAARC), és e regionális kereten belül valamennyi szomszédos országot arra ösztönzi, hogy tartózkodjanak az afgán függetlenségbe való beavatkozástól;

12. megfelelőnek ítéli egy az afgán parlamenttel folytatott kapcsolatokért felelős küldöttség felállítását – az Európai Parlamenten belül – annak érdekében, hogy pozitívan befolyásolhassa az afgán demokratizálódási folyamatot;

13. felhívja a Bizottságot, hogy Afganisztán támogatása és a vele folytatott együttműködés élénkítése érdekében tanulmányozza, ajánlott-e egy EU–Afganisztán partnerségi megállapodás létrehozása;

14. elítél minden, a civil lakosság, a rendőrség, a segélyszervezetek dolgozói és a nemzetközi csapatok ellen elkövetett terrorcselekményt, és gratulál az afgán népnek, különösen az afgán nőknek, amiért a megfélemlítések és fenyegetések ellenére jelöltként, a választásokon dolgozva, helyi megfigyelőként vagy szavazóként részt vettek a választási folyamatban;

15. újlag megerősíti, hogy az afgán hatóságoknak az ország területén működő nemzetközi csapatokkal együttműködve, folytatniuk kell a terrorizmus elleni harcot, és véget kell vetniük a viszálykodásnak;

16. üdvözli a nemzetközi biztonsági támogató erők lehetséges kiterjesztését az egész országra, így a déli tartományokra is, támogatja egy egységes, koordináltabb, az afganisztáni nemzetközi erők valamennyi műveletét összefogó parancsnoki struktúra bevezetését felszólít a katonai erők korlátozásával kapcsolatos probléma megoldására, amelyek akadályozzák az országban tartózkodó különböző nemzeti kontingensek közötti megfelelő együttműködést;

17. elítéli az Afganisztán 2002-es megszállását követően az Egyesült Államok csapatai által elfogott több száz férfi illegális átszállítását a guantánamói fogolytáborba, ahol számos tanúvallomás szerint mindennaposak voltak az amerikai személyzet által elkövetett kínzások és egyéb kegyetlenségek, és követeli a központ azonnali bezárását;

2006. január 18., szerda

18. úgy ítéli meg, hogy a lakosság támogatása elengedhetetlen a terrorizmus ellen folytatott küzdelem sikeréhez; felhívja ezért a NATO-t és a szövetségi erőket, hogy vizsgálják felül a beavatkozás szabályait és minden olyan intézkedést, amellyel növelhető mind a biztonság, mind a háborús területeken élő, katonai műveletek által érintett civil lakosság védelme, illetve a genfi egyezmény teljes körű tiszteletben tartása; felhívja az Egyesült Államokat, hogy zárja be az országban meglévő valamennyi titkos „sötét” börtönét;

19. mély aggodalmát fejezi ki az illegális kábítószerelőállítás miatt – amint arra a 2005-ben az ENSZ kábítószerrel és bűnözéssel foglalkozó irodája által elvégzett afgán ópium felmérés is rámutat, és különös tekintettel a nemzeti heroinfogyasztásról szóló legfrissebb statisztikákra –, amely a régióban könnyen HIV/AIDS vészhelyezethez vezethet;

20. felhívja a figyelmet a probléma megszüntetésén és az alternatív megélhetésen alapuló kábítószerellenes stratégia rendkívül magas költségeire és hatásosságának alapvető hiányosságaira, és felhívja a fent említett londoni konferencia résztvevőit, hogy fontolják meg engedélyek bevezetését a gyógyászati célú hasznosításra kerülő ópium előállítására, ahogyan erre már számos országban van példa;

21. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a londoni konferencia elnökének, Afganisztán kormányának és parlamentjének, az ENSZ és a SAARC főtítkárnak, valamint az Egyesült Államok, valamennyi SAARC ország, Oroszország, Irán, Üzbegisztán, Türkmenisztán, Tádzsikisztán és Kína kormányának.

P6_TA(2006)0018

A homofóbia Európában

Az Európai Parlament állásfoglalása a homofóbiáról Európában

Az Európai Parlament,

- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Egyezményében és az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményben meghatározott nemzetközi és európai emberi jogi kötelezettségekre,
- tekintettel az EU jogi emberi jogi rendelkezéseire, és nevezetesen az Európai Unió alapjogi chartájára ⁽¹⁾ és az EK-Szerződés 6. és 7. cikkére,
- tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződés 13. cikkére, amely felhatalmazza a Közösséget, hogy intézkedéseket fogadjon el, többek között a szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés leküzdésére és az egyenlőség elvének előmozdítására,
- tekintettel a személyek közötti, faji- vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelvre ⁽²⁾ és a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelvre ⁽³⁾, melyek tiltanak minden, nem, faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékonyságon, koron vagy szexuális irányultságon alapuló közvetett vagy közvetlen megkülönböztetést,

⁽¹⁾ HL C 364., 2000.12.18., 1. o.

⁽²⁾ HL L 180., 2000.7.19., 22. o.

⁽³⁾ HL L 303., 2000.12.2., 16. o.